

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΦΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Κ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ.

Αρ.Αγωγής: 2812/2005

Μεταξύ:

██████████ LTD από τη Λευκωσία

Εναγόντων

και

██████████ LTD, από την Πάφο

Εναγόμενων

Αίτηση ημερομηνίας 6.8.2014

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 16.2.2015

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για εναγόμενους - αιτητές: κ. Μ. Τελώνης

(για να ακούσει απόφαση κα Δρακουλάκου)

Για ενάγοντες - καθ' ων η αίτηση: κ. Α. Κληρίδης

(για να ακούσει απόφαση κα Πατσαλλίδου)

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Με την αγωγή τους οι ενάγοντες η οποία καταχωρήθηκε στις 16.9.2005 αξίωσαν εναντίον των εναγόμενων το ποσό των £19.282,00, για διάφορες εργασίες τις οποίες εκτέλεσαν σε συγκεκριμένο ξενοδοχείο στην Πάφο το οποίο διαχειρίζονταν οι εναγόμενοι. Οι τελευταίοι καταχώρησαν υπεράσπιση στην αγωγή καθώς και ανταπαίτηση εναντίον των εναγόντων, για το συνολικό ποσό των €83.721,47, αναλυτικά ως ακολούθως: ποσό

€20.503,22, υπό μορφή αποζημιώσεων για καθυστερημένη παράδοση του έργου, ποσό €8.543,01, για σκοπούς κατεδάφισης του επίδικου έργου και απομάκρυνσης των άχρηστων υλικών και τέλος, ποσό €54.675,25, υπό μορφή επιστροφής του ποσού που κατέβαλαν στους ενάγοντες για τις επίδικες εργασίες.

Το Δικαστήριο που (με διαφορετική σύνθεση από το παρόν) επιλήφθηκε της υπόθεσης, μετά από ακροαματική διαδικασία, στις 21.5.2014 εξέδωσε απόφαση υπέρ των εναγόντων για το ποσό των €3.417,20, πλέον νόμιμο τόκο και Φ.Π.Α επί του ποσού των €58.092,40 και για το ποσό των €20.421,20, πλέον νόμιμο τόκο. Με την ίδια απόφαση απορρίφθηκε η ανταπαίτηση των εναγόμενων οι οποίοι καταδικάστηκαν και στα έξοδα της υπόθεσης, όπως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Οι εναγόμενοι, στις 5.8.2014 καταχώρησαν έφεση κατά της απόφασης και την επομένη, 6.8.2014, την υπό κρίση αίτηση, με την οποία ζητούν:

«α. Αναστολή εκτέλεσης της απόφασης ημερομηνίας 21/05/2014 η οποία εκδόθηκε εναντίον τους στην αγωγή με τον πιο πάνω αριθμό και τίτλο μέχρι εκδίκασης της έφεσης της πιο πάνω αγωγής ή μέχρι εκδόσεως άλλης διαταγής του Δικαστηρίου.»

Η αίτηση βασίζεται στα άρθρα 32 και 47 του περί Δικαστηρίων Νόμου 14/60 και στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας, Δ.40 Θ.7(β) και Δ.48 Θ.Θ.1 μέχρι 13.

Τα γεγονότα που υποστηρίζουν την αίτηση εκτίθενται στην ακόλουθη ένορκη δήλωση της ██████████:

«Εγώ η κάτωθι υπογεγραμμένη [REDACTED] από την Πάφο ορκίζομαι και λέγω τα ακόλουθα:

1. Είμαι Δικηγόρος, συνεργάζομαι με το Δικηγορικό Γραφείο που χειρίζεται την έφεση της παρούσας υπόθεσης με τον ως άνω αριθμό και τίτλο. Γνωρίζω τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης από ίδια πείρα και μελέτη του φακέλου της υπόθεσης και από πληροφορίες που μου δίνουν οι δικηγόροι που χειρίζονται την υπόθεση. Είμαι δεόντως εξουσιοδοτημένη να προβώ στην παρούσα Ένορκο Δήλωση.
2. Στις 21/05/2014 εκδόθηκε απόφαση από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου υπέρ των Εναγόντων και εναντίον των Εναγομένων ως η έκθεση απαίτησης των Εναγόντων, ενώ η ανταπαίτηση των Εναγομένων απορρίφθηκε με δικηγορικά έξοδα όπως υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.
3. Κατά ή περί τις 05/08/2014 οι Εναγόμενοι καταχώρησαν έφεση στην υπό τον ως άνω τίτλον και αριθμόν αγωγή.
4. Ειλικρινά πιστεύω πως εάν εκτελεστεί η Απόφαση πριν την εκδίκαση της έφεσης ημερομηνίας 05/08/2014, η έφεση των Εναγομένων θα καταστεί άνευ περιεχομένου και αντικειμένου αφού θα έχουν ήδη υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη. Ειλικρινά πιστεύω ότι η έκδοση του αιτούμενου Διατάγματος είναι αναγκαία για να διατηρηθεί το αντικείμενο της έφεσης των Εναγομένων.
5. Τυχόν αναστολή της απόφασης δεν θα επιφέρει οποιαδήποτε βλάβη στους Ενάγοντες που δεν μπορεί να θεραπευτεί με την καταβολή των εξόδων της παρούσας αίτησης.
6. Ειλικρινά πιστεύω, και όπως με συμβουλεύουν οι δικηγόροι που χειρίζονται την παρούσα υπόθεση, οι Εναγόμενοι έχουν καλή υπόθεση και πολύ καλές πιθανότητες επιτυχίας στην έφεση ημερομηνίας και ως εκ τούτου οι Εναγόμενοι ζητούν Διάταγμα Αναστολής Εκτέλεσης της εκδοθείσας απόφασης ούτως ώστε να διασφαλιστεί η κατάσταση των πραγμάτων μέχρι της έκδοσης

τελεσίδικης απόφασης με την εκδίκαση της έφεσης της υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο απόφασης.

7. Πιστεύω ότι όλα τα πιο πάνω είναι ορθά και αληθή και ότι είναι δίκαιο να δοθεί η αιτούμενη θεραπεία.»

Κατόπιν άδειας του Δικαστηρίου, η [REDACTED] προέβη και στην ακόλουθη συμπληρωματική ένορκη δήλωση:

«Εγώ η [REDACTED] από την Πάφο, ορκίζομαι καλή πίστη και λέγω τα ακόλουθα:

1. Είμαι Δικηγόρος, συνεργάζομαι με το Δικηγορικό Γραφείο που χειρίζεται την έφεση της παρούσας υπόθεσης με τον ως άνω αριθμό και τίτλο. Γνωρίζω τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης από ίδια πείρα και μελέτη του φακέλου της υπόθεσης και από πληροφορίες που μου δίνουν οι δικηγόροι που χειρίζονται την υπόθεση. Είμαι δεόντως εξουσιοδοτημένη να προβώ στην παρούσα Ένορκη Δήλωση.
2. Εν πρώτοις υιοθετώ πλήρως και επαναλαμβάνω το περιεχόμενο της ενόρκου δηλώσεως ημερομηνίας 06.08.14.
3. Μετά την καταχώρηση της αίτησης ημερομηνίας 06/08/14 και της ενόρκου δηλώσεως που την συνοδεύει, προέκυψε η ανάγκη καταχώρησης συμπληρωματικής ενόρκου δηλώσεως, καθότι προέκυψαν νέα γεγονότα τα οποία πρέπει να τεθούν εις γνώση του Δικαστηρίου.
4. Συγκεκριμένα οι δικηγόροι των Εναγόντων – Καθ' ων η αίτηση απέστειλαν στους δικηγόρους των Εναγομένων, τηλεμοιότυπο ημερομηνίας 05/09/14 με το οποίο ουσιαστικά ζητούν την πληρωμή του εξ' αποφάσεως χρέους από τους Εναγόμενους, ειδαλλώς ως αναφέρουν στο τηλεμοιότυπο τους θα επιμένουν στην εκτέλεση εντάλματος κινητών εναντίον των Εναγομένων – Αιτητών. Το

τηλεομοίωτυπο ημερομηνίας 05/09/14 σημειώνεται και επισυνάπτεται ως **Τεκμήριο 1.**

5. Οι Εναγόμενοι μέσω των δικηγόρων τους απάντησαν στο τηλεομοίωτυπο των δικηγόρων των Εναγόντων με τηλεομοίωτυπο ημερομηνίας 24/09/14, όπου τους ανέφεραν ότι είναι σε θέση να τους καταβάλουν τα δικηγορικά έξοδα της πρωτόδικης απόφασης. Το τηλεομοίωτυπο ημερομηνίας 24/09/14 σημειώνεται και επισυνάπτεται ως **Τεκμήριο 2.**
6. Οι δικηγόροι των Εναγόντων απέρριψαν την πρόταση των Εναγομένων με τηλεομοίωτυπο τους ημερομηνίας 29/09/14. Το τηλεομοίωτυπο ημερομηνίας 29/09/14 σημειώνεται και επισυνάπτεται ως **Τεκμήριο 3.**
7. Ως εκ των ανωτέρω είναι απαραίτητο για σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης να εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα.
8. Σε περίπτωση που δεν εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα θα είναι δύσκολο να απονεμηθεί δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο, καθώς επίσης σε περίπτωση που εκτελεστεί το ένταλμα κινητών, τότε η έφεση των Εναγομένων θα καταστεί άνευ αντικειμένου και οι Εναγόμενοι θα υποστούν ανεπανόρθωτη βλάβη.

Όλα τα πιο πάνω ορκίζομαι και καταθέτω απ' ότι γνωρίζω και πιστεύω ως ορθά και αληθινά.»

Οι ενάγοντες καταχώρησαν ένσταση στην αίτηση η οποία εδράζεται στους εξής λόγους:

- «(α) Η αίτηση είναι λανθασμένη, ανύπαρκτη γιατί δεν στηρίζεται στην μόνη και ορθή διαταγή παρέχουσα δικαιοδοσία του Δικαστηρίου για αναστολή Δ.35 Θ.18.

- (β) Υπάρχει κατάχρηση της διαδικασίας που βαρύνει τους αιτητές. Δεν «αξίζουν» της αιτούμενης θεραπείας.
- (γ) Το Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα και ή δικαιοδοσία να εκδώσει διάταγμα αναστολής στη βάση του άρθρου 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου και ή των άρθρων 31 και 47 ή στη γενική πρακτική και συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου. Η εξουσία του περιορίζεται στη βάση της ειδικής ρύθμισης της Δ.35 Θ.18.
- (δ) Αποκλειστική εφαρμογή διά αναστολή δικαστικής απόφασης εκκρεμούσης Έφεσης έχει η Διαταγή 35 Θ.18. Δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις δυνάμει της νομολογίας για έκδοση προσωρινού διατάγματος ως η αίτηση. Καταβολή του καρπού της απόφασης δεν εμποδίζει την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος της Έφεσης στην παρούσα περίπτωση. Αν γίνουν δεκτοί οι λόγοι της αναστολής που επικαλούνται οι Αιτητές τούτο θα σημαίνει ότι οι εξ αποφάσεως χρεώστες πάντοτε με την Έφεση θα πετυχαίνουν αναστολή.
- (ε) Εν πάση περιπτώσει και ανεξάρτητα ουδόλως επηρεάζεται το δικαίωμα άσκησης της Έφεσης διά της καταβολής του εξ αποφάσεως χρέους ο δε Ενάγων εξ αποφάσεως πιστωτής δεν στερείται του καρπού της επιτυχίας του σε δικαστικό αγώνα ιδιαίτερα εφόσον δεν υπάρχει οποιαδήποτε αδυναμία ή δυσκολία εκ μέρους των δικηγόρων του ή εκ μέρους του ιδίου επιστροφής των επιδικασθέντων ποσών.
- (στ) Δεν υπάρχει η παραμικρή πιθανότητα επιτυχίας στην Έφεση και δεν δόθηκαν οι Λόγοι της Έφεσης.
- (ζ) Αντίθετα ο Ενάγων εξ αποφάσεως πιστωτής αλλά και το σύστημα εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων υφίσταται καίριο πλήγμα εάν υιοθετηθούν οι λόγοι για αναστολή που επικαλούνται οι Εναγόμενοι.
- (η) Οι υπόλοιποι λόγοι εμφανίζονται στην Ένορκη Δήλωση του κ. .»

Η ένσταση, μεταξύ άλλων βασίζεται και στη Δ.35 Θ.18 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

Τα γεγονότα στα οποία στηρίζεται η ένσταση εκτίθενται στην επισυνημμένη ένορκη δήλωση του διευθυντή των εναγόντων, [REDACTED]. Με αυτή, ο ενόρκως δηλών υιοθετεί και επαναλαμβάνει αυτούσιους όλους τους λόγους ένστασης στην αίτηση και ακολούθως ισχυρίζεται τα εξής:

- «3. Απόφαση προς όφελος μου εκδόθηκε στις 21.5.2014 εναντίον των Εναγομένων. Επισυνάπτω σαν Τεκμήριο 1 την απόφαση.
4. Κατά ή περί την 22.07.14 προχώρησα με την έκδοση εντάλματος κινητών.
5. Οι Εναγόμενοι προχώρησαν με την καταχώρηση μονομερώς αίτησης για παράταση χρόνου καταχώρησης Έφεσης για την οποία επιφυλάτουμε το δικαίωμα να καταχωρήσουμε αίτηση για παραμερισμό και ή ακύρωση του εν λόγω εκδοθέντος Διατάγματος. Αντίγραφο της αίτησης έχουν ζητήσει οι δικηγόροι μας από τους δικηγόρους της Εναγομένης, βλέπε Τεκμήριο 2 στην παρούσα, αλλά μέχρι σήμερα δεν τους έχει αποσταλεί και το Πρωτοκολλητέο δεν μας έχει δώσει αντίγραφο μέχρι σήμερα παρά τις παραστάσεις μας.
6. Με την εν λόγω επιστολή Τεκμήριο 2 οι δικηγόροι μας έχουν εισηγηθεί αποπληρωμή των ποσών της απόφασης με όρους συμβιβασμού.
7. Οι δικηγόροι της Εναγομένης είχαν αποστείλει εις απάντηση επιστολή, Τεκμήριο 3, ημερ. 24.9.14.
8. Οι δικηγόροι μας επέμεναν με την επιστολή τους ημερ. 29.9.14 στην αποστολή των ζητηθέντων εγγράφων και απέρριψαν την πρόταση των δικηγόρων των Εναγομένων, βλέπε Τεκμήριο 4.

9. Αρνούμαι τις παραγράφους 5, 6, 7 της Ενόρκου Δηλώσεως της [REDACTED] ή και τις παραγράφους 2 και 8, ως και 4, 5, 6, 7 της Συμπληρωματικής Ένορκης Δήλωσης και λέγω ότι τα αληθή γεγονότα είναι ως εις την παρούσα μου.

10. Υπό τις περιστάσεις η αίτηση τους είναι αδικαιολόγητη.

11. Για όλους τους πιο πάνω λόγους αιτούμαι απόρριψη με έξοδα.»

Η ακρόαση της αίτησης διεξάχθηκε στη βάση του περιεχομένου των ενόρκων δηλώσεων.

Δεν προτίθεται να επαναλάβω το περιεχόμενο των εκατέρωθεν γραπτών αγορεύσεων. Στη συνέχεια και στο βαθμό που κριθεί αναγκαίο, θα διαφανεί ποιες από τις θέσεις κάθε πλευράς αποδέχομαι και ποιες απορρίπτω.

Η Δ.35 Θ.18 που αποτελεί ασφαλώς το δικαιοδοτικό βάθρο της υπό κρίση αίτησης προνοεί ότι:

«Μια έφεση δεν θα ενεργεί σαν αναστολή εκτελέσεως ή διαδικασίας στην απόφαση που εφεσιβάλλεται εκτός κατόπιν διατάγματος του Δικαστηρίου που εφεσιβάλλεται ή του Εφετείου ή ενός Δικαστού των ανωτέρω Δικαστηρίων και ουδεμία ενδιάμεση πράξη ή διαδικασία θα παύει να ισχύει εκτός κατόπιν οδηγιών του Δικαστηρίου που εφεσιβάλλεται.

.....»

Όπως επισημαίνεται στην υπόθεση **Παπακόκκινου v. Glykys & Araouzos (Insurances) Ltd κ.ά.** (1998) 1(A) A.A.Δ.513:

«Υπάρχει πληθώρα νομολογίας που έθεσε κριτήρια όταν αντιμετωπίζονται αιτήματα για αναστολή εκτέλεσης δικαστικών

αποφάσεων. Σε μια τελευταία του απόφαση (**Π.Ε. 9715 Βογαζιανός ν. Γενικού Εισαγγελέα, ημερ. 23/5/97**) το Εφετείο, συνοψίζοντας το φάσμα της νομολογίας, αναφέρει:

"Το ορθό κριτήριο για την παροχή δικαστικής αναστολής έγκειται στην εξισορρόπηση δύο παραγόντων. Πρώτον, της φυσιολογικής προσδοκίας του ενάγοντα να δρέψει άμεσα τους καρπούς της νίκης του στο δικαστικό αγώνα που διεξήγαγε. Και, δεύτερον, την ανάγκη η ενδεχόμενη επιτυχία της έφεσης να μη χάσει τη σημασία της μένοντας χωρίς κανένα αντίκρουσμα."

Είναι σωστό πως δεν παρέχονται λεπτομέρειες του ισχυρισμού ότι η έφεση έχει καλές πιθανότητες να ευδοκιμήσει. Εντούτοις, όπως τονίστηκε στην υπόθεση **Ναυτικός Όμιλος Πάφου ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1991) 1 Α.Α.Δ. 1147**, ο παράγων αυτός έχει, κατά κανόνα, οριακή σημασία».

Καθόλα σχετικά είναι και όσα ακολουθούν από την απόφαση στην υπόθεση **Δημητρούδης ν. Λουγκρίδη (2011) 1 (Α) Α.Α.Δ. 687**:

«Στην αντίστοιχη παρόμοια πρόνοια των Αγγλικών Θεσμών στο Order 59, rule 13, όπως επαναριθμήθηκε, που αντιστοιχεί με τη Δ.35, θ.18, αναγράφεται στο Annual Practice του 1970, στη σελ. 805, στα επεξηγητικά εκεί σχόλια, ότι στην πράξη η αναστολή της διαδικασίας δίνεται όπου με την απόφαση θα πρέπει να καταβληθεί ορισμένο χρηματικό ποσό, οπότε αν η έφεση επιτύχει τότε θα παραμείνει άνευ αντικειμένου αν στο μεταξύ έχει καταβληθεί το ποσό και ο ενάγων είναι είτε κάτοικος εξωτερικού, είτε είναι αφερέγγυος ή υπάρχει ένδειξη με την καταχώρηση σχετικής ένορκης δήλωσης, ότι δεν θα μπορέσει να επιστρέψει το ποσό στον εναγόμενο.»

Ομοίως και τ' ακόλουθα από την απόφαση στην υπόθεση **Penderhil Holdings Limited κ.ά. ν. Κλουκινά κ.ά. (2011) 1 (Γ) Α.Α.Δ. 1921**, από την οποία το απόσπασμα που ακολουθεί:

«Με βάση τη νομολογία που ερμήνευσε την πιο πάνω διάταξη (βλ. μεταξύ άλλων *Katarina Shipping Inc. v. The Cargo on Board the Ship "Poly"* (1978) 1 C.L.R. 355, *Essex Overseas Trade Services Ltd v. Legend Shipping Co. Ltd. a.o.* (1981) 1 C.L.R. 263, "*Phoenix*" Greek General Insurance Co. S.A. v. Al Khalaf Exhibition (1981) 1 C.L.R. 673, *Mavrochanna a.o. v. Michael*(1984) 1 C.L.R. 760, *Aristidou v. Aristidou* (1985) 1 C.L.R. 649, *E.Y.R.I.K. a.o. v. Kotsonis* (1986) 1 C.L.R. 617, *Ιωσηφάκης v. Αριστοδήμου* (1990) 1 Α.Α.Δ. 284, *Ναυτικός Όμιλος Πάφου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 1147, *A.B.P. Holdings Ltd. κ.ά. v. Κιταλίδη κ.ά.* (Αρ. 1) (1994) 1 Α.Α.Δ. 287, *Θωμά v. Γενικού Εισαγγελέα* (1997) 1 Α.Α.Δ. 797 και *Σάββα v. Υπουργού Δικαιοσύνης* (αρ. 1) (2002) 1 Α.Α.Δ. 195) το όλο θέμα είναι στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου η οποία ασκείται δικαστικά και με βάση τους εξής παράγοντες που θα πρέπει να εξισορροπηθούν με γνώμονα τα συμφέροντα της δικαιοσύνης:

- (α) Ο διάδικος ο οποίος επιτυγχάνει στην υπόθεση του δεν πρέπει να στερείται, χωρίς ουσιαστικό λόγο, του καρπού της επιτυχίας τους.
- (β) Το ένδικο μέσο της έφεσης, το οποίο ασκείται δικαιωματικά, δεν πρέπει να αποστερείται της αποτελεσματικότητάς του.

Μεταξύ των κριτηρίων που λαμβάνει υπόψη το δικαστήριο είναι οι προοπτικές επιτυχίας της έφεσης αλλά αυτές είναι μόνο οριακής σημασίας. (Βλ. *Ναυτικός Όμιλος Πάφου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου*, πιο πάνω). Στην υπόθεση *Ιωσηφάκης v. Αριστοδήμου*, πιο πάνω σελ. 288, ο Δικαστής (όπως ήταν τότε) Πικής διατύπωσε τους πιο κάτω παράγοντες ως εξής:

«Δύο είναι οι παράγοντες που κατά κύριο λόγο διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου για την αναστολή πρωτόδικης απόφασης μέχρι την εκδίκαση της έφεσης. Πρώτο, η διασφάλιση της οριστικότητας (finality) των αποφάσεων του πρωτόδικου δικαστηρίου και την παράλληλη κατοχύρωση των

δικαιωμάτων του διάδικου υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση και δεύτερο, η εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος για την άσκηση έφεσης. Οι δυο αυτοί παράγοντες εξισορροπούνται με γνώμονα τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.»»

Όλες οι παραπάνω αρχές επαναλαμβάνονται και στην ακόμη πιο πρόσφατη απόφαση στην υπόθεση **Βλάχου v. Οικονόμου** (2012) 1(B) A.A.Δ. 1520.

Παρατηρώ τα εξής:

Η αίτηση είναι έκθετη σε απόρριψη. Ακολουθεί το σκεπτικό.

Το γεγονός ότι οι ενάγοντες έλαβαν μέτρα εκτέλεσης της απόφασης που εξασφάλισαν εναντίον των εναγόμενων σε συνδυασμό με το επίσης γεγονός ότι οι εναγόμενοι εφείβαν την εν λόγω απόφαση, δεν αποτελεί άνευ άλλου δικαιολογημένο και παραδεκτό λόγο αναστολής εκτέλεσης της απόφασης. Ο γενικός και αόριστος ισχυρισμός της ενόρκως δηλούσας για τους εναγόμενους - αιτητές, τον οποίο προβάλλει και στις δύο ένορκες δηλώσεις στις οποίες προέβη προς υποστήριξη της αίτησης, ότι, εάν εκτελεστεί η απόφαση πριν την εκδίκαση της έφεσης, η έφεση θα καταστεί άνευ περιεχομένου και αντικειμένου, αφού οι εναγόμενοι θα έχουν ήδη υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά, πόρρω απέχει από το να θεωρηθεί ότι συνιστά το πραγματικό των προαναφερθεισών νομολογιακών αρχών που διέπουν την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του Δικαστηρίου το οποίο επιλαμβάνεται αίτησης, όπως η υπό εξέταση.

Ενώ σύμφωνα με την απόφαση θα πρέπει να καταβληθεί από τους εναγόμενους ορισμένο ποσό χρημάτων προς τους ενάγοντες, οι εναγόμενοι που ζητούν την αναστολή εκτέλεσης της εν λόγω απόφασης, έως ότου εκδικαστεί η έφεσή τους και ισχυρίζονται ότι σε διαφορετική περίπτωση η έφεση θα καταστεί άνευ περιεχομένου και αντικειμένου, αφού

θα έχουν ήδη υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά, δεν αναφέρουν κατά συγκεκριμένο τρόπο, σε τι συνίσταται αυτή η ζημιά. Για παράδειγμα, θα μπορούσαν να ισχυριστούν ότι εάν καταβάλουν στους ενάγοντες τα ποσά της απόφασης, επειδή αυτοί, είτε είναι κάτοικοι εξωτερικού, είτε είναι αφερέγγυοι, είτε ακόμη υπάρχει ένδειξη ότι δε θα μπορέσουν να επιστρέψουν τα ποσά της απόφασης σε περίπτωση που η έφεση επιτύχει αυτή θα χάσει το αντικείμενό της (βλ. τη **Δημητρούδης**, ανωτέρω). Όχι μόνο δεν προβάλλουν ανάλογο ισχυρισμό, αλλά, κατά παράβαση και πάλιν των νομολογιακών αρχών που διέπουν το θέμα, κανένα ουσιαστικό ισχυρισμό προβάλλουν, αναφορικά με τις προοπτικές επιτυχίας της έφεσής τους. Ο, και πάλιν, γενικός, αόριστος και κενός περιεχομένου ισχυρισμός της ενόρκως δηλούσας γι' αυτούς, ότι οι εναγόμενοι έχουν καλή υπόθεση και καλές πιθανότητες επιτυχίας στην έφεση, χωρίς να τίθενται υπόψη μου, τουλάχιστον μερικοί από τους λόγους έφεσης, δεν αναιρεί την παραπάνω διαπίστωσή μου. Χωρίς να παραγνωρίζω την προαναφερθείσα νομολογιακή αρχή σύμφωνα με την οποία, οι προοπτικές επιτυχίας της έφεσης είναι μόνο οριακής σημασίας κριτήριο, αυτό δε σημαίνει ότι παύει από το να αποτελεί ένα κριτήριο που μαζί με τα υπόλοιπα διαδραματίζει και αυτό κάποιο ρόλο κατά την άσκηση της επί του προκειμένου δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου που εξετάζει αίτηση αναστολής εκτέλεσης απόφασης. Αυτό, με απλά λόγια σημαίνει ότι ο διάδικος που ζητά την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης επειδή την έχει εφεσιβάσει θα πρέπει να θέσει υπόψη του Δικαστηρίου έστω διαγραμματικά, τουλάχιστον κάποιο από τους λόγους έφεσης που έχει καταχωρήσει. Άλλωσπως, το Δικαστήριο, εξ αντικειμένου, αδυνατεί να κρίνει κατά πόσο ικανοποιείται το σχετικό κριτήριο, που για να επαναλάβω, μολονότι οριακής σημασίας δε σημαίνει πως είναι χωρίς καθόλου σημασία.

Για να συνεχίσω, ενώ οι εναγόμενοι ζητούν την αναστολή εκτέλεσης της εκκαλούμενης απόφασης καταχρηστικά - απλώς, για να μην μπορέσουν οι ενάγοντες, 10 περίπου χρόνια μετά την καταχώρηση της

αγωγής τους να γευθούν τους καρπούς της δικαστικής τους επιτυχίας - ο ισχυρισμός του διευθυντή των εναγόντων ότι αυτοί δεν μπορούν να στερηθούν τους καρπούς της επιτυχίας τους, ιδιαίτερα εφόσον δεν υπάρχει οποιαδήποτε αδυναμία ή δυσκολία είτε εκ μέρους τους είτε εκ μέρους των δικηγόρων τους για επιστροφή των επιδικασθέντων ποσών παρέμεινε αναντίλεκτος.

Και κάτι ακόμη. Οι ακόλουθοι ισχυρισμοί του ευπαίδευτου δικηγόρου των εναγόμενων, τους οποίους προβάλλει στο πλαίσιο της γραπτής του αγόρευσης δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη και τούτο γιατί, όπως είναι καλά γνωστό, η αγόρευση του δικηγόρου ενός διαδίκου, ούτε ισοδυναμεί με μαρτυρία μα ούτε και μπορεί να την αντικαταστήσει. Ειδικότερα:

Οι εναγόμενοι, στις 16.12.2014 έδωσαν οδηγίες στην τράπεζά τους να εκδώσουν προς όφελος των εναγόντων τραπεζική εγγύηση, ισάξια με το ποσό της απόφασης, άμεσα εισπρακτέο από τους ενάγοντες με την εκδίκαση της έφεσης και νοουμένου φυσικά ότι αυτή απορριφθεί. Επομένως, οι ενάγοντες είναι εξασφαλισμένοι ότι θα εισπράξουν το λαβείν τους σε τέτοια περίπτωση. Αντίθετα, οι εναγόμενοι, σε περίπτωση που εξαναγκαστούν να καταβάλουν το ποσό της απόφασης και αργότερα κερδίσουν της έφεση δεν θα έχουν καμιά εξασφάλιση ότι θα τους επιστραφεί το ποσό της απόφασης. Οι ενάγοντες είναι αφερέγγυοι και δεν έχουν περιουσιακά στοιχεία έτσι ώστε όταν οι εναγόμενοι κερδίσουν την έφεση να εισπράξουν το λαβείν τους.

Προτού καταλήξω, θα ήθελα να πω και κάτι για τη νομική βάση της αίτησης. Μολονότι θα συμφωνήσω με τους ενάγοντες ότι η νομική βάση της αίτησης είναι εσφαλμένη, αφού δε βασίζεται στη Δ.35 Θ.18 που σύμφωνα και με τη [REDACTED] (ανωτέρω) αποτελεί το νομικό πυλώνα της αίτησης, αλλά, στο άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου - που διέπει την

εξουσία του Δικαστηρίου για έκδοση παρεμπιπτόντων διαταγμάτων -, εντούτοις, ομολογώ πως, εάν πληρούνταν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που διέπουν την αίτηση, δε θα την απέρριπτα γι' αυτό το λόγο. Σε συνδυασμό και με το γεγονός ότι οι ενάγοντες που εκπροσωπούνται από δικηγόρο στην αίτηση, ουδεμία ζημιά έχουν υποστεί εξαιτίας του συγκεκριμένου γεγονότος, που αποτελεί ασφαλώς απλή παρατυπία, ασκώντας τις εξουσίες που μου παρέχει η Δ.64, θα εξέδιδα διάταγμα απαλλαγής από αυτή.

Δε νομίζω πως χρειάζεται να επεκταθώ.

Κατ' ακολουθία όλων των παραπάνω διαπιστώσεων και συμπερασμάτων μου, η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των εναγόντων και εναντίον των εναγόμενων, όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) .....

Κ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΚΚ

Subject: Civil/Other Actions /Interim

Αναφορά: Πολιτική – αίτηση ανατολής εκτέλεσης της απόφασης λόγω καταχώρησης έφεσης.